

ner med min lille Praas og saa, hvordan Forholdene var. Jeg kunde henvise til min Tale da, men jeg skal dog minde om enkelte Ting. Jeg oplyste da, i hvilket Forhold de enkelte Kommuners Udgifter til Lærerlønninger, Alderdomsforsørgelse, Fattigvæsen og Tilskud til de fattiges Kasser stod til Indkomst- og Formueskatten til Staten. Af Landets 1,180 saavel Landsom Bykommuner var der 399, hvor Udgiften til de nævnte Formaal udgjorde mellem 29 og 300 pCt. af Indkomst- og Formueskatten til Staten, i 606 Kommuner var Procenten fra 300 til 600, og i 175 Kommuner var den fra 600 til 2,025 pCt. Jeg gjorde opmærksom paa, at det var Jern- og Vandvejene, der betingede de store Indtægter og de store Formuer. Det kan være, at ærede Medlemmer ikke ret have tænkt over det, men det skal nok staa til Troende. Jeg oplyste ogsaa den Gang, at her i København havde 2,327 Skatteydere en Indkomst fra 10,000 og op til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Man vil i mit Foredrag kunne finde, hvilke Virksomheder de drev. 3,253 havde en Indtægt mellem 5,000 og 10,000. Og naar Københavns Finansborgmester trøstede sig over Udsigten til en forøget Skat med, at Kommunens Beboere nok kunde bære den, gjorde han det, idet han oplyste om, at der i Bikuben, Landmandsbanken og andre Banker samt i Sparekassen for København og Omegn stod paa Sparekassebog 256 Mill. Rundt omkring København ligger der 8 Kommuner, der til Trods for Københavns store Indtægter og Formuer have lettere ved at bære deres Byrder til Lærerlønninger, Alderdomsunderstøttelse, Fattigvæsen og Tilskud til Fattiggasserne end København — og hvorfor? Fordi de leve omkring København som en Slags Parasitter, de tage Fordele ved Vandvejene og Jernvejene, men bære ikke meget af de store Byrder til dem. Noget lignende, om end i mindre Maalestok, foregaar rundt omkring, hvor Jern- og Vandvejene danne Knudepunkter. Det fremgaar tydeligt, naar man tager sit Lys og gaar om og undersøger Forholdene i København og samtlige Kommuner.

Saa mindede jeg dernæst om vore Grevskaber, Baronier og Stamhuse. Jeg oplyste, at der findes 159 Numre af Fideikommiskapitaler i Hof- og Statskalenderen med et samlet Beløb af 133,844,128 Kr. Det er ikke Smaabeløb. Kapitalen er selvfølgelig fordelt forskelligt paa de forskellige Numre. Tillige oplyste jeg, at de samme Grevskaber, Baronier og Stamhuse have en Kornindtægt af 58,999 $\frac{1}{4}$ Td.

aaarlige. Det er en ikke ubetydelig Fordel at have et saadant Grevskab eller Fideikommis i en Kommune. Da jeg havde nævnt de store Indkomster i København og Kommunerne uden om København, de Parasitter, der ogsaa sidde ved andre store Kommuner her i Landet, og Fideikommiskapitalerne, saa oplyste jeg, at København, der maaske ellers anses for at være den By, der lettest bærer sine Byrder, er omtrent Nr. 140 i Rækken. Tillige mindede jeg om Danmarks gode Jord, den, der giver de mange Fødd, og jeg kaldte de Byer, hvor de store Indtægter ere, hvor Parasitterne ere uden om, og de Byer, hvor Fideikommiskapitalerne og den gode Jord ere, for Samfundets og Naturens Skødebørn. Jeg kan ikke se rettere, end at de ere det.

Jeg vendte mig derefter til den anden Side af Sagen og oplyste, at der var 27 Kommuner, der havde 3091 Skatteydere, som svarede Indkomstskat til Staten, men at kun 5 i samtlige 27 Kommuner havde en Indtægt af over 4000 Kr. Jeg oplyste, hvad der var Særkendet for de Kommuner, nemlig at de havde fra 40 til 160 Tdr. Land pr. Td. Hartkorn, og jeg kaldte dem Naturens og Samfundets Stifbørn. Jeg sammenlignede dem med København og oplyste — det er fra Skattekommissionens Betænkning, jeg har Tallene —, at her er der 43,824 Skatteydere eller 86,5 pCt. af Skatteyderne, der ere ansatte til en Skat af 4000 Kr. og derunder, og at de kun kunde udrede 17,7 pCt. af hele Indkomstskatten til Staten, medens 6,839 eller 13,5 pCt. af Skatteyderne kunde udrede 82,3 pCt. af Skatten. Saaledes var Forholdet i København trods det, at der er omkring 140 Kommuner, der have lettere ved at bære deres Byrder end København.

Jeg har Grund til at spørge: Ere vi inde i det rette Spor? Gaa vi den rette Vej? Lad os f. Eks. tage Statens Tilskud til Folkeskolevæsenet, som nu er over 4 $\frac{1}{2}$ Mill. Der er ingen Tvivl om, at det falder saa ulige, at af to Skatteydere med samme Skatteevne i forskellige Kommuner vil den ene komme til at svare 1 Kr., medens den anden vil komme til at svare 60—70 Kr. Jeg føler mig overbevist om, at Forholdet er saaledes. Og med Alderdomsunderstøttelsen, som er ca. 4 Mill. Kr., er Forholdet det samme. Staten forsørger den halve Person med sin Understøttelse og Kommunen den anden Halvdel. Er det høje eller venstre Side, Staten forsørger, kunde man spørge, og det skulde vel sagtens være den venstre, den demokratiske Side, men den